

Indkomst- og Formuesstat her i Landet, gennemført ved Statsautoritet og gennem Statsmyndighederne, væsentlig saaledes som Loven af 2den Juli 1870 foreskriver, og saaledes at forstaa, at Kommunerne skulde lægge denne til Grund for deres Ligning. Jeg har imidlertid i fuld Erkendelse af, at Loven af 2den Juli 1870 i alt væsentligt og nærmest kun er en Indkomstskattelov, og at en saadan Indkomstskattelov ikke i og for sig kan anses for at være retfærdig, stillet mit Forslag saaledes op, at der baade vil blive forlangt en betydelig højere Skat af de store Indtægter end af de smaa, og at der tillige vil blive paalaagt den Formue, som ikke ad anden Vej særlig er beskattet, en Særskat. Hvad det første angaar, da vil man se, hvis man vil læse mit Forslag igennem, at under Forudtæningen af, at Skatteprocenten var 2, vil man komme til en Skat paa de smaa Indtægter af 1 pCt. og for de meget store Indtægter af 4 pCt.; det vil altsaa være en Stigning fra 1 til 4. Hvad den anden Del af Forslaget angaar, en særlig Skat paa den Formue eller Renten af den Formue, som ikke nu er beskattet paa særlig Maade, da indser jeg fuldt vel, at den har sine store Mangler, og at dens Gennemførelse vil have sine store Vanskeligheder. Imidlertid har jeg heller ingen Tvivl om, at hvis man vil gaa til noget saadant, vil man ogsaa lidt efter lidt, naar den havde virket en vis Tid, nok opnaa at faa alt med i det væsentlige. Til en Begyndelse vilde ganske sikkert mange unddrage sig; det vil ikke være saa overmaade let at faa fat paa alle, men lidt efter lidt, som man bliver vant til at behandle disse Sager fra vedkommende Ligningskommissioners og Skattelommisioners Side, skulde man nok faa den Ting i den rette Orden, og i alt Fald har man jo til hvende og sidst et Middel at gaa til, som man er gaet til i andre Lande, nemlig at indføre tvungen Selvangivelse. Kommer man til det, skulde det undre mig meget, om man ikke skulde faa frem, hvad Folk virkelig eje af forstellig Art af Formue. For saa vidt mit Forslag ikke skulde blive vedtaget, hvilket jeg anser for givet — det er mere opstillet for Fremtidens Skyld, end just fordi jeg mener, at det skulde kunne gennemføres i Djebløket, saa vil jeg stemme for det subsidiære Forslag, som er stillet af det ærede Medlem fra Grenaa (W. Dinesen), der dog gaar i noget lignende Retning, endstønt det ikke gaar nær saa vidt som mit Forslag, og endstønt det jo sikkerligen heller ikke giver den Sikkerhed for virkelig ensartede Regler Landet rundt, som jeg ønsker, der skal være, og som kun kunne gives, naar

det er en Statsmyndighed over det hele, der bestemmer, hvorledes Skatteligningen skal foretages. Blive begge Forslag forkastede, saa maa jeg stemme med det af det ærede Medlem fra Randers (Lütichau) stillede Vædringsforslag under Nr. 11, som atter indfører Regeringens Forslag om en Overligningskommission. Forkastes de allesammen, saa kan jeg ikke stemme for Loven, i alt Fald ikke for dens endelige Vedtagelse. Jeg betragter det som temmelig uden Fare at sende den op i det andet Ting, jeg er overbevist om, at den ikke kommer derfra uden andre Bestemmelser i denne Retning, det være nu af den ene eller af den anden Art.

Endelig er der et Forhold, som ogsaa er søgt ordnet gennem Lovforslaget, det er Forholdet mellem Ligning paa Hartkorn og paa Formue og Vejlighed, og Spørgsmaalet om den Del af Ligningen til Amtsrepartitionsfonden, som Amtsraadet kan paaligne de enkelte Kommuner. Jeg havde i Fjor under denne Sags Behandling tilladt mig at stille et Forslag om, at Hartkornskatten til Kommunerne lidt efter lidt skulde afstrives, og altsaa efterhaanden i Løbet af nogle og tyve Aar falde bort. Af Grunde, som jeg har angivet nærmere i Betænkningen, har jeg imidlertid ikke turdet genoptage dette Forslag, idet jeg meget vel indser, at det ikke er gennemførligt, særlig fordi Forholdet til Kreditforeningerne, eller rettere sagt til Kreditforeningernes Prioriteter forhindrer noget saadant. Det skal jeg dog ikke nærmere komme ind paa at udvikle her, da jeg tror, jeg har antyd det tilstrækkelig tydeligt i Betænkningen. Det var jo egentlig heller ikke just fordi jeg mente, at dette Forslag skulde blive vedtaget i Fjor, at jeg stillede det, men jeg stillede det for at henlede Opmærksomheden paa, at der virkelig er god Grund til at komme Hartkornet i Møde ved at lette Hartkornets Byrder, og jeg har dog maaske ogsaa bidraget en lille Smule til, at dette Spørgsmaal er blevet en lille Smule mere aktuelt. Det er for Resten ligegyldigt, om jeg har bidraget dertil eller ikke, men sikkert er det, at Sagen er bleven mere aktuell i Aar, end den var i Fjor. Der er fra mange Sider kommen bestemte Fordringer om Vættelser af Hartkornet; der er fra Regeringens Side fremkommet Forslag, som ville medføre Vættelser af Hartkornet, og der er ogsaa fra Sider her i Tinget stillet Forslag, som gaa i samme Retning. Imidlertid alle disse Forslag kunne jo være meget vel mente, men jeg ser ikke nogen som helst Udsigt til, at de skulle blive gen-